

**Hišne gospodinje v Chicagi
so bile za milijone do-
larjev osleparjene**

Chicago, 14. maja. Tu je bil spoznan državni senator Daniel Serritella krivim, da je pomagal oslepariti hišne gospodinje v Chicagi za milijone dolarjev. Serritella so se pripetile, ko je bil spoznan krivim tudi Harry Hochstein, ki je bil prvi pomožni uradnik pod Serrittelom. Potni rotniki so oba spoznali krivim, in sodnik je izjavil, da bo proglasil obsodbo 20. maja. Serritella je bil dolgoletni prijatelj Al Caponeja, in pod upravo bivšega chicškega župana, republikan Thompsona, je bil nadzornik utožv in tehtnic v Chicagi. Serritella kot Hochstein sta dobro vedela, da imajo trgovačnice, ki kažejo od treh do štiri urne premalo pri funtu, toda za podkupnino sta pustila, da se tehtnice niso odpravile, in da se nalašč prodajale na krivična mera in vaga. Na ta način so bile chicške gospodinje v nekaj letih osleparjene za \$54,000,000, kar so preveč plačale za kupljeno blago. Med gospodinjami v Chicagi vlada silno razburjenje. Serritella je bil odstavljen, kakor hitro je nastopil vlado novi chicški župan, demokrat Čermak, ki je naperil proti njemu dolgotrajno preiskavo, katere posledica je, da je bil pronajden krivim.

Novi naročniki

Pretekle dni so se naročili sledeči rojaki na dnevnik "Ameriška Domovina": F. Henikman, Mary Habjan, Anton Kotnik, Joseph Tomšič, Jennie Pucel, John Znidaršič, Charles Skufca, Anton Kmet in Anton Tanko, vsi v Clevelandu; Frančiška Telčič in John Brolih v Jugoslaviji; F. Markowitz, Frontenac, Kans.; Mary Mihevc, Greensburg, Pa. Vsem novim naročnikom iskrena hvala!

Odškodnina v Clevelandu

Odkar je bil ugrabljen otrok Lindbergha pa vse do zadnjega četrtka so detektivji v Clevelandu noč in dan pazili na general delivery poštni oddelke na glavni pošti, da primejo nekega lopova. Nekdo je pisal Lindberghu iz Clevelanda, da ima otroka in da zahteva \$50,000, da ga vrne. Policija je bila obveščena, paket, ki je zgleđal, kot da bi bilo v njem \$50,000 je bil odposlan na "general delivery," toda nihče ni prišel po paket. Policija je prepričana, da pisec dotičnega pisma ni bil v zvezi z banditi, ki so odpeleli otroka, pač pa je hotel samo izkoristiti položaj.

Nagrada

Prvo nagrado pri demonstraciji barve v Grdina Hardware je dobil Louis Lautičar, 1193 E. 60th St. Ta dobi pet galonov najboljše BPS barve. Drugo nagrado dobi John Murn, 1544 E. 31st St., galono najboljše garniša. Za nagrade naj se zgledajo v trgovini Grdina Hardware.

Za brezposelne

Že zadnji petek se je otvorila v Clevelandu velika kampanja od strani katoliških organizacij za podporo brezposelnim. Kampanja bo trajala ves teden, in že prve dni pokazala lepe uspehe.

Zločinci so znani

New York, 15. maja. Policiji so znana imena petih mož in ene ženske, ki so vsi člani druha, ki je odpeljala Lindbergh otroka. Eno osebo te druhali bodo aretirali v par dnevih. New York Times tozadevno poroča: "Chas. Lindbergh Jr. je bil odnešen iz zibelke 1. marca po treh moških, drugi Italijan, tretji pa Brazilec. Voditelja druhali, oba Amerikanci, sta bila medtem skrita v neki koči v Sourland gorovju, dočim so zarotniki dobili žensko za sebo, da bi skrbela za otroka. Tudi ženska je Amerikanka. Zločinci prvotno niso nameravali ubiti otroka, toda so pozneje vseeno se zatekli k umoru, ko so dognali, da njih načrti ne gredo, kot so računali. Pozabili so primesti s seboj obliž, s katerim bi zavezali otroku usta, ki je kričal na vse grlo. Trije zarotniki so se pripeljali do doma Lindbergha v avtomobilu z newyorškimi licencami. Ženska je čakala v avtomobilu. Nemec in Italijan sta dospela v hišo Lindbergha. Ko so imeli otroka, so se en čas mudili v okolici in najbrž opazili eddelke policije, ki je preiskovala v okolici. Ker je otrok najbrž kričal, so ga ubili. Začeli so pa pogajanja z Lindberghom v pričanju, da bo Lindbergh plačal vsako svoto denarja, misleč, da je otrok še pri življenju. Večkrat je policija že obkolila bandite, toda je bila vselej pregovorjena, naj jih pusti v miru, ker se je Lindbergh bal, da sicer ne dobi otroka nazaj, dasi je bil že mrtev. Banditi, ki so odpeljali otroka, so bili poznani celi vrsti gangežev, ki bi jih tudi prijeli, ako bi dobili za to direktno povelje. Skupina banditov, s katero se je pogajal dr. Condon, ki je banditom plačal \$50,000, je bila prava skupina lupežev, dočim je bila skupina, s katero je občeval Curtis iz Norfolka, nepravna skupina, ki je izrabila položaj in trdila, da ima ona otroka, češ, da bi dobili denar. Ta slednja skupina ni dobila ničesar, dočim je originalna skupina banditov prejela \$50,000. Dr. Condon je nekoč šel k prvi skupini, katero je prosil, naj mu pokaže otroka. Zavezali so mu oči in ga odpeljali na neko barko. Tu so mu oči odvezali in videl je, da se nahaja v krogu petih mož, vsi z revodverji v rokah. Rekel jim je, naj ne merijo v njega, kajti on jih ne bo izdal. Povedali so mu potem, da mu otroka ne morejo pokazati, ker so ga spravili v drugo skrivališče. Obljubili so mu pa obleko otroka, katero so res teden pozneje poslali po pošti. Col. Lindbergh in žena sta se že podala usodi. Mrs. Lindbergh zopet opravlja hišna dela. Pričakuje se, da bosta v kratkem zapustila usodepolno hišo in se preselila na gradič neke v Franciji, kjer bo počakala Mrs. Lindbergha prihoda drugega otroka.

Ovce prodajajo v Nebraska po 10 centov

Washington, 14. maja. Ovce veljejo v državi Nebraska po 10 centov komad, se je izjavil senator Howell iz Nebraske, ko je zahteval podporo za obubožane farmarje v državi. Nikdar v ameriški zgodovini ni bila živina še tako poceni. Farmarji si absolutno ne morejo pomagati naprej. Lansko leto jim je suša uničila ves pridelek. * V Montrealu so zaprl 8 mož, ki so tihotapili svilo v Kanado.

**Zanimive vesti iz življenja
naših ljudi po ameri-
ških naselbinah**

Nevarno operacijo je moral prestati v Chicagi poznani rojak Anton Stonich, ki se je tedni vrnil na svoj dom in se bolj šega počuti.

V bolnišnicah se nahajajo Mrs. Rozina Gore, Mr. John Polajnar in Mrs. A. Milorič. Vsi trije so se morali podvreči operaciji v bolnici v Eunum Claw, Washington.

V Johnstown, Penna., je umrl rojak Martin Korošec. Podlegel je sušici. Zapušča soprogo in dve hčeri, Marijo in Stefanijo.

Med osmimi ranjenci, ki jih je policija obstrelila pri "komunističnih" izgrelih v Melrose parku zednji teden, je tudi slovenski rojak Frank Valenčak. Valenčak je bil lahno ranjen. Star je 40 let in je bil svoječasnno rudar v Nokomis, Ill.

Iz Forest City, Penna., se poroča, da je tam izvršil samomor rojak Joseph Okoren, star 43 let, doma iz St. Vida pri Zatični. V Forest City je stanoval enajst let. V starem kraju zapušča ženo in dve hčerkici. Vzrok samomora je bolezen. Ravnotam je umrl tudi rojak Jernej Gantar, samec, star 56 let, doma iz Spodnje Idrije. Družini Ignac Novak istotem je pa umrl 8 letni sinček John.

**Suhači priznavajo, da jim
gre slaba v Ohio**

Columbus, Ohio, 14. maja. Anti-saloonska liga države Ohio je danes priznala, da njeni kandidati niso prodrli pri primarnih volitvah. Suhači trdijo, da so volilci postali "indiferentni" in da se ne brigajo več za obstoj prohibicije. Suhači, ki niso volili pri primarnih volitvah, so odgovorni za poraz kandidatov, ki so imeli simpatije z Anti-saloonsko ligo. Suhači pravijo, da mokri nimajo nobenega programa, in da bodo pustili ljudi še v večjem kaosu, kot prevladuje sedaj. Nepotrebna skrb!

**45 ton barve za barvanje
Eiffel stolpa**

Paris, 14. maja. 45 barvarjev je pravkar skočalo težavno delo barvanje znamenitega Eiffel stolpa. Stolz so prebarvali od vrha do tal, za kar so uporabili 45 ton barve. Inženirji, ki so stolp pregledali, so dognali, da je še dober za 100 let, toda v dvestih letih bo že tvoril nevarnost za ljudi. Najbrž ga bodo potem podirli, in ker znašajo stroški za gradnjo novega previsoko svoto, bo moral biti Pariz brez stolpa.

3,000 brezposelnih Mehikancev deportiranih

Chicago, 14. maja. Več kot 3000 brezposelnih Mehikancev se bo te dni napotilo iz Chicage in Gary proti svoji domovini, potem ko jim je vlada preskrbela prosto vožnjo domov, poleg tega so pa kompanije, kjer so Mehikanci bili zaposleni in potem izgubili delo, prispevale \$15,000 k stroškom prevoza.

Igralci pasijona

Igralci Pasijona naj pridejo nocoj ob 8. uri v Knausovo dvorano na važen sestanek. Pridejo naj mogoče vsi. Otroci naj pot ostanejo doma.

Potni list

Od danes, ponedeljka, 16. maja naprej, veljajo potni listi za ameriške državljane \$9. Tozadevno postavbo je kongres pred kratkim sprejel.

**Iz Dunaja prihajajo never-
jetna poročila o vojaški
revolti v Jugoslaviji**

Dunaj, 14. maja. Se mše dopela malo verjetna poročila iz Jugoslavije, da je baje v kraljevini izbruhnila revolta in da je kralj Aleksander pobegnil iz dežele. Vest je bila že takoj prvotno neverjetna, in je židovsko časopisje jo seveda po svoje tolmačilo in spravilo v svet kot navadno izmišljotino. Iz Jugoslavije je prvotno prišla vest, da je bilo tam aretiranih 16 častnikov radi nepokorščine. Baje so bili dotični častniki aretirani v Mariboru, in je bila stvar važna dovolj, da se je napolnil vojni minister Stanovčić v Maribor. Vsi prizadeti častniki, med njimi en polkovnik, so bili pripeklani v Beograd, kjer pridejo pred vojno sodnijo. Stroga cenzura je preprečila, da bi prišle podrobnosti v javnost, v splošnem se je le poročalo, da so zarotniki baje nameravali uničiti monarhijo in upeljati republiko. Vlada to zanika, in ker prvotno poročilo prihaja iz Dunaja, od koder radi pošiljajo o Jugoslaviji neugodne vesti, je poročilo malo verjetno.

Zelo nečastno

Zadnje čase se precej govori o številnih deportacijah. Videti je da je delavski oddelke ameriške vlade pridno na delu, da deportirajo čimve tujcemcev, ki so prišli nepostavnim potom v Ameriko. Ugotovilo se je, da se nahaja samo v Clevelandu danes 30 zveznih uradnikov, ki iščejo osebe, ki so tu nepostavnim potom. Čudili bi se, če bi vam bilo znano, koliko cseh se nahaja n. pr. samo v Clevelandu, ki so dospeli sem protipostavno. Njih število znaša tisoče. Eni so bili zapeljani od agentov, drugi pa so prišli sem na slepo srčco. Značilno pa je, koliko naših ljudi je denunciranih oblastem od svojih lastnih rojakov. Tozadevno se je izjavil višji zvezni uradnik sledeče: "Značilno je, da če na primer primemo enega Italijana, ki je dospel sem nepostavnim potom, da imamo samo enega Italijana, kajti Italijan Italijana ne bo izdal za nobeno ceno na svetu. Ako pa primemo enega Jugoslavana, tedaj jih imamo kar deset, kajti prijati Jugoslovani bo takoj izdal ostale svoje rojake. V kakšno narodno čast nam to služi, o tem naj rojaki premišljujejo.

**Hoover dobi v Washing-
tonu dva glasova**

Washington, 14. maja. Glavno mesto bo oddalo dva glasa za predsednika Hooverja na republikanski narodni konvenciji. To bosta glasa dveh delegatov. Kot znano, državljeni v Washingtonu ne smejo voliti pri volitvah, toda zastopani so na narodni predsedniški konvenciji.

**Hoover in Rockefeller na
skupnem banketu**

Washington, 14. maja. Predsednik Hoover in John D. Rockefeller Jr. sta imela večeraj skupaj kosilo pri tajniku notranjih zadev, Wilburju. In pretekli teden je bil predsednik Hoover gost John P. Morgana, velikega financirja.

Od hiše do hiše

Zamorski councilman Payne bo nocoj stavil predlog, da se dovoli brezposelnim prodajati od hiše do hiše raznovrstno blago. Permit bi se glasil za dovoljenje za tri mesece.

**Pristaši mokre stranke so
pripravljeni za revolto,
pravi Anderson**

New York, 14. maja. Propast prohibicije, katero vlada ne more vsiliti ljudem, je več in bolj kot vse drugo povzročilo, da se peloteva ljudi vedno bolj revolucionarni duh. Ljudje opazujejo, koliko milijonov dolarjev žrtvuje vlada vsako leto, da vsilji prohibicijo, ljudje vidijo, koliko tisočev sicer poštenih državljanov je vsako leto aretiranih in obsojenih radi prohibicije, pri tem pa vidijo, da je kljub vsemu temu vlada skoro brez vsake moči in to je vzrok, da se je pojavilo revolucionarno mišljenje med Amerikanci. Tako je govoril Colonel Anderson pred Ohio Society na konvenciji v tem mestu. Col. Anderson je bil član Hooverjeve komisije za preiskovanje zločinov v Zedinjenih državah. Sam osebno se je izjavil za narodno glasovanje glede 18. amandamenta. Anderson je izjavil, da je položaj danes v Zedinjenih državah neznošen. Družabne razmere so slabše kot kje v drugi državi. Ljudje so nepotrpežljivi in zgubili so skoro vsako zaupanje v vlado. Med narodom se opaža enako mišljenje, enaka čutila kot pred izbruhom vsake večje revolucije. Anderson je dejal, da je študiral zgodovino Anglije in Zedinjenih držav in primerjal obe zgodovini. Rekel je, da tako v Angliji kot v Zedinjenih državah, da so se pred izbruhom vsake revolucije in spremembe vlade najprvo pojavili posamezni zločini, potem pa je prišla na krmljo organizirana zločinska tolpa, in končno propast vlade. V takem stanju se nahaja danes ameriški narod, in to stanje je zakrivila v največji meri prohibicija. Čas je prišel, ko moramo nekaj definitivnega tozadevno ukreniti ob 11. uri.

**Tega moža je morala
pristna krava poljubiti**

Seattle, Washington, 14. maja. Armand Eckman, farmar iz Maple Valley, je imel smolo, ko je obrezaval drevje, da mu je spodrsnilo, da je šinil navzdol in obvisel na koncu močne veje. Ko je v takem položaju visel med zemljo in nebom z glavo navzdol, je prišla domača krava, ki ga je začela ljubeznjivo poljubovati. Sicer je je z roko dvakrat sunil v gobec, toda krava je poljubovala kar naprej, dokler niso zaslišali njegovih klicev in ga opostili neprijetno-smešnega položaja.

Sin rešil očeta

Edwin Siringar, star 31 let, 6803 Pelham Rd. se je v soboto večer peljal z osem let starim sinom Robertom v Sandusky. V nedeljo sta najela čoln, da bi ribarila. Ko je oče stal v čolnu zgubil ravnotežje in padel v vodo. Sinko ga je zgrabil za roko, pri tem pa prevrnil čoln in je sam padel v vodo. Očeta ni več videl. Otrok je kmalu potem začutil trda tla pod seboj in začel na vso moč kričati, potem pa padel v omedlevo. Prišli so drugi ribiči, ki so našli otroka, ki jih je opozoril na očeta. Slednjega so kmalu našli na peščenini v vodi. Tudi oče je bil nezavesten. Zahvaliti se pa ima sinu, da je bil rešen. Nahaja se v bolnici v Sandusky in bo skoro gotovo okrevale.

* Siam je odpravil zlato valuto v prometu.

Umor v Tokio

Tokio, 16. maja. Japonski ministri predsednik Tsujoshi Inukai je bil danes ustreljen od čete vojaških in mornariških častnikov. Kot posledica tega umora bo, da znajo dobiti militaristi na Japonskem premoč. Cesar Hirohito si obupno prizadeva, odvrniti militaristično-fašistično diktaturo. Vsa Japonska se nahaja v nervoznem stanju. Dočim je ena četa zarotnikov ustrelila ministerskega predsednika, so druge bande mornariških in vojaških častnikov metale bombe po ostalih delih mesta, kjer so bili ranjeni štirje vladni možje, med njimi dva cesarska prikočnika. Bombe so padale celo v neposredni bližini rezidence japonskega cesarja. Gubernorji vseh provinc so dobili danes stroga naročila, da zavarujejo vse vodne rezervoire in električne centre. Inukai je tretji japonski državnik in drugi japonski ministerski predsednik tekom zadnjih let, ki je bil umorjen. Kakšne posledice bo prinesel umor s seboj, se še ne more preračunati. 9 mladih vojaških častnikov se je večeraj v avtomobilu pripeljalo pred palačo, kjer je bival Inukai. Na štiri policiste so začeli tekoj streljati, kot tudi na strežnico, ko so hoteli preprečiti vhod. Vseh pet je ranjenih. Potem so zarotniki razbili vrata. Snaha Inukaja je slišala ropot v hiši in je šla k ministerskemu pred sedniku, češ, naj beži. Toda Inukai se ni podal. Pokenec je čakal zarotnike v svoji sobi, in ko so slednji vdrli do njegove sobe, jim je zaklical: "Streljajte, ako se drznete!" Devet revolverjev se je oglasilo. Ministerski predsednik Inukai se je zgrudil. Umrl je 6 ur pozneje. Med častniki vojske kot mornarice obstoji že dalj časa zarota. Militaristi niso zadovoljni s politiko, katero je vodila sedanja japonska vlada napram Mandžuriji in Kitajcem. Vlada je premilo postopala. Mladi častniki želijo akcijo. Skoro je gotovo, da bodo vledo dobili v roke fašisti, in Japonska bo izolirana v svetovni politiki, toda nastati zna silovita vojna s Kitajci, Rusi in Japonci.

**Nove vrste kobilic grozi-
jo Nebraski**

Lincoln, Nebraske, 14. maja. Farmarji v državi Nebraski pričakujejo silovitega boja proti rojem nove vrste žuželke in kobilice. Rodovitna polja, katerih pridelek je lansko leto uničila suša, so sedaj pokrita z milijoni rojev nenavadne vrste žuželke, ki grozijo vse uničiti. Ta kuga je nešla farmarje nepripravljeni.

Srtna kosa

Umrli je Margaret Boldan, rojena Hočevar, stara 48 let. V Ameriki je bivala 31 let. Doma je bila iz Podhoste pri Toplicah. Tu zapušča soproga, mater in pet hčer, Margaret Ivans, Mary Erzen, Ana Glowaki, Ruth Markham in Ella. Bila je članica društva Združene Slovenke, št. 23 SDZ in podružnice št. 10 SZZ. Pogreb se vrši v sredo jutraj ob 9. uri v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., iz hiše žalosti na 575 E. 140th St., pod vodstvom Frank Zakrajšek. Iskreno sožalje preostali družini!

* N. Y. C. železnica je prvič v 62. letih opustila redno dividen-do.

**V New Yorku bo mir z
gradbenimi delavci, toda
drugi štrajki grozijo**

New York, 14. maja. Pred kratkim je pustilo delo v New Yorku kakih 35,000 gradbenih delavcev, ker se niso mogli zediniti radi nove plačilne lestvice. Sedaj so se pa delodajalci in delavci toliko pogovorili, da bo prišlo do miru. Nova plača gradbenih delavcev ba znašala \$10.00 dnevno, dočim so prvotno unijski delavci zahtevali \$11.20. Najvišja unijska plača je bila prej \$16.00 na dan. Pojavili so se pa medtem drugi štrajki. Več sto uslužbencev čistilnih in barvilnih podjetij v Queensu je odšlo na štrajk. Poleg njih pa tudi delavci tovarne za čevlje v Island City. 600 delavcev je tu zapustilo delo. Na štrajku se nahaja tudi 600 kočijažev, ki pripadajo Cleaning & Dye Drivers Union. Lastniki čistilnic bi radi znižali tedensko plačo od \$28.00 na \$25.00, in provizijo od 10 procentov na 7½. Toda vozniki so odšli raje na štrajk.

Dekletce zgorelo

Iz mesta Green, Wisconsin, se poroča, da je tam podleglo opeklina slovensko dekle, 11 letna Mary Selišnik, hčerka Krist Selišnika, nekdanjega Clevelandčana, katerega se bo marsikdo dobro spominjal. Mary je bila rojena v Clevelandu decembra meseca, 1920, in se je z očetom preselila v Wisconsin pred tremi leti, potem ko je mati umrla. Oče se je v Wisconsinu poročil drugič. Družina je bivala na Rozmanovi farmi v Lincolnu, Wis., pri Mr. in Mrs. Suda. Zjutraj sta oba slednja odšla po opravkih na farmi, Mary je pa hotela zanetiti ogenj na ognjišču. Polila je polena s petrolejem, pri čemur se ji je vnela obleka, kar je otroka tako obžgalo, da je kmalu potem umrl. Pogorela je pa tudi vsa hiša, in znaša škoda \$7000.00.

**Ameriški zdravniki išče-
jo vzrok revmatizma**

New Orleans, Louisiana, 14. maja. Dr. Reginald Burbank je danes na konvenciji ameriške zdravniške zveze govoril o vzrokih kroničnega revmatizma. To je zelo razširjena in skrajno trdovratna bolezen. Doselej so zdravniki dognali, da so klice te bolezni v krvi. Najbolj uspešno zdravljenje te vrste revmatizma bo v bodoče s cepilkami. Poleg tega se morajo bolniki zdraviti s posebnimi zdravili in dieto. Prebavljivi organi morajo zlasti biti v redu, ako se hoče pregnati bolezen.

Butleger iz ljubezni

21 letni Joe Nazzola, 2535 E. 37th St. je bil butleger, toda kot je izjavil, so bili motivi, ki so ga do tega pripeljali, zelo plemeniti. Prej je bil mesar, toda je zgubil radi depresije delo. V Akronu se je potem zaljubil v lepo dekle, obljubila sta si poroko, toda denarja ni bilo. Iz same ljubezni do dekleta, da bi prej prišel do denarja, je začel zganje prodajati. Pa je dobil odjemalca, ki je kupil kar pet galon naenkrat. Cena je bila \$35.00, dovolj denarja za ohcet. Toda veselje se je spremenilo v žalost, kajti kupec je bil prohibicijski agent. Joe je moral v zapor, in ohcet je preložena za nedoločen čas.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 115, Mon., May 16th, 1932

Ali so res suhi poraženi v Ohio?

Dan po primarnih volitvah v državi Ohio je časopisje z velikanskim krikom naznanjalo, da so pristaši prohibicije v državi Ohio popolnoma poraženi, in da se odnesli sijajno zmago nasprotniki prohibicije. Tako piškavo pisanje je za človeka, ki ne pomisli pečenj daleč, na vsak način razveseljivo, kajti končno se je sleherni državljani naveličal prohibicije ravno tako, kot se je njene hčerke — strašne mizerije, ki opleta ameriški narod že zadnja tri leta.

Vendar, če pogledamo nekoliko podrobneje volivna poročila, bomo dobili vse drugačno sliko, resnično sliko položaja pred oči. Silno se moti, kdor misli, da so suhači v državi Ohio poraženi s tem, da je dobil republikanski kandidat za governorja, milijonar Ingalls, večino za nominacijo. Ta večina je absolutno piškava in zaenkrat je brez pomena.

Dobro je, da si ogledamo to stvar bolj podrobno. Glasom najnovejših poročil, je položaj kot je bil ustvarjen pri zadnjih primarnih volitvah sledeč: Nasprotniki prohibicije, republikanec Ingalls, je dobil okroglo 300,000 glasov. Pomnite pri tem, da je Ingalls en sam izmed štirih republikancev, ki so kandidirali na republikanskem tiketu za governorja. In dočim je dobil Ingalls okroglo 300,000 glasov za nominacijo od strani republikancev, pa so dobili njegovi trije nasprotniki na republikanskem tiketu, Brown, Cooper in Beatty skupno nad 425,000 glasov.

Kaj to pomeni? Edini Ingalls je bil nasproten prohibiciji, a vsi ostali trije republikanski kandidati so bili absolutni suhači. Pri primarnih volitvah se glasovi razdelijo, toda pri glavnih volitvah v novembru mesecu se pa glasovi ene stranke zedinijo. Primarne volitve so pokazale, da razpolagajo mokri republikanci z nekako 300,000 glasovi v državi Ohio, toda suhi republikanci pa pridejo na dan z 425,000 glasovi. Jasen dokaz, da je večina republikancev še vedno suhaških, kar se tiče volitev, dasi znajo sicer ravno tako piti prepovedano kapljico kot demokrati.

Potem se pa oziramo na republikanske senatorske kandidate pri primarnih volitvah. Pet kandidatov so imeli republikanci za urad zveznega senatorja v državi Ohio. Gilbert Bettman, ki se je izjavil proti prohibiciji, je bil nominiran. Vsi ostali republikanski kandidati za senatorja so pa pravi suhači. Ti so dobili: Taber okroglo 200,000 glasov, Coxey, 55,000 glasov, Mrs. Miller 33,000 glasov, Bracher 31,000 glasov. Bettman jih je dobil kot "moker" republikanski kandidat 270,000, a vsi njegovi suhi nasprotniki pa skupno 320,000 glasov. Kam bodo šli ti suhi glasovi republikancev novembra meseca, ko bosta Ingalls in Bettman kampanirala proti prohibiciji in tako odganjala suhe republikance od sebe, to naj razložijo uredniki površnih ameriških časopisov, ki tako kričijo, da je prohibicija v Ohio — uničena!

Napram 500,000 mokrim glasovom, oddanim za governorja in senatorja, so suhači spravili skupaj 750,000 suhih glasov. Torej suhači niso tako "strašno poraženi," kot iz same senzacionalnosti poroča clevelandsko angleško časopisje, ki dobro ve, da to prija Clevelandčanom, ki so po večini mokri, dočim ostalo angleško časopisje po državi, kjer ni anti-prohibicijskega razpoloženja, poroča vse drugače.

Pa še to! V primarnih volitvah je zmagalo pretekli tokrek v državi Ohio devet republikanskih kongresmanov, ki imajo vsi za seboj skrajno suhaški rekord. Ti kongresmani so dosledno glasovali za vsako prohibicijsko postavbo, pa so bili kljub temu ponovno nominirani. Upanje, da zgubijo svoje urade, je le v demokratičnih vrstah, če demokrati porazijo v jeseni dotične republikance.

Na demokratični strani sta v Ohio kandidirala dva kandidata za governorja. Prvi, ki je bil tudi nominiran, je demokrat in sedanjí governor George White. White je znan kot odnekad pristaš prohibicije, toda se je izjavil že pred več meseci, da bi naj narod končno veljavno odločil zadevo prohibicije. Osebnost je lahko svojega prepričanja, kar so demokrati tudi upoštevali, ko so ga tudi mokri volili, kajti resnični suhaški demokratični gubernerski kandidat Ross ni dobil niti ene dvajsetine demokratiških glasov, dočim demokratiški kandidat za zveznega senatorja Bulkley, niti nasprotnika ni imel pri volitvah. Bulkley je izrazil moker in edini demokratiški kandidat, dočim je bilo suhih republikanskih kandidatov kar štiri.

Jasno je, da so prohibiciji izpodbita tla v državi Ohio. Država bo poslala 24 kongresmanov v kongres, in izmed teh jih je še vedno 15 suhih, razven ako v jeseni, pri november-skih splošnih volitvah, ne bodo poraženi. Zaenkrat je kričanje, da so suhači v Ohio propadli, še prezgodnje. Odločitev pade novembra meseca.

LIST ZA LISTOM PADA...

Barberton, O. — Po šestdeset letih je za vedno zaspala Antonija Polh, rojena Slama. Pokojna je bila rojena v vasi Kovčice, občina Slivje, Primorsko. Preminula je 1. maja v starosti 28 let. Pokopana je bila 3. maja po katoliških obredih na pokopališču sv. Križa v Akronu, O. Tu je bivala devet let. Pokojna zapuščala so-

broščnih žen, ki so ji donajali, kar si je bolnica zaželela. Ali nemila smrt ni prizanesla in je ugrabila mlado bitje iz njh rok. Ker nam je družina dobro poznana, vemo zakaj ni bila pokojna ob času njene smrti v nobenem društvu. Bila je pred meseci pri enem društvu, ker je bil pa nje mož že skoro dve leti brez dela, izvzemši par mesecev, ko je bil zaposlen po dva do tri dni na teden po 25 centov na uro, kar je znašalo tedensko 4 do 6 dolarjev. To je bil ves njegov zaslužek za kruh, stanovanje, plin, elektriko, vodo. Od kod pa naj vzame vse drugo, kar družina neobhodno potrebuje? In ravno radi tega se je društvo opustilo, kakor ga morajo tisočeri člani in članice danes opustiti.

Spadala je pa pokojnica v tukajšnji zabavni klub "Kras," katerega svrha je tesnejše sodelovanje in gojitev družabnosti. Ob njeni smrti je klub "Kras" sklical izvanredno sejo ter na isti ukrenil vse potrebno in po svoji moči najboljšo. Klub "Kras" ni podporno društvo, pa se je odzval v financii, kar je bilo mogoče. Seveda je to le malenkost v primeri pogrebnih stro-

škov. Nekateri člani in članice kluba "Kras" so se obrnili na usmiljena srca in ker živimo Slovenci v Barbertonu v najlepši slogi, so kolektorji nabrali dovolj denarnih sredstev, da so se pogrebni stroški plačali. In reči se mora, da pogreb je bil zelo lep.

Žalujoči soprog se je osebno iskreno zahvalil za darovane vence sledečim: bratu pokojne Anton Slama, družini John Spetich, družini Anton Polh st., ter klubu "Kras." Zahvalil se je tudi tukajšnjemu pevskemu zboru "Javornik" za lepo žalostinko, ki jo je zapel v hiši žalosti pod vodstvom A. Bombacha. Obenem se je zahvalil klubu "Kras" in vsem, ki so spremili pokojno k zadnjem počitku, ter klubovemu predsedniku John Smrdelu za prazen nagrobni govor pri odprtju grobu, kakor tudi kolektorjem in darovalcem. Ravno tako tudi vsem, ki so na en ali drugi način pomagali v tem času žalosti. Preostanim izražam globoko sožalje, ranjki pa naj bo lahka ameriška gruda in več na luč naj ji sveti.

Josip Učič.

VZGOJA NAŠE MLADINE

Cleveland, O. — Ko smo prišli v to "zlati" deželo, smo se resno oprijeli dela, da smo si ustanovili svoji novi dom. Če nam je bila sreča naklonjena pri vseh vidnih potrebah, smo si ustanovili tudi lastno streho. Če se nismo preveč poamerikanizirali in če je bilo zdravje v družini, smo dobili tudi kopicico otrok. Ko so bili naši otroci še majhni, smo jih učili naše govorice. Ko so pa začeli zahajati med svet, so se priučili tuje govorice. S tem je dokaz, da je bila naših otrok prva govorica naša govorica, naš jezik. Toda ali ni to smešno, da ko otroci dorastejo, recimo tje k dvanajstemu letu, pa ne znajo slovenskega več. Ne moremo jim odgovorjati več v našem jeziku, katerega smo jih vendar mi učili. Izjema je le, kadar česa prosijo, da bi kaj radi imeli, tam že znajo prav besed slovenskega, da omehčajo materino srce. Obratno pa, če bi potrebovala mati kakšno uslugo od otroka, naj pomije posodo, poriba kuhinjo, obriše prah, naj pomete itd, takrat pa otroci prav gotovo ne razumejo nič slovenske. "I don't know; what do you want?" je navadno njih odgovor. In namesto, da bi jih silili, da nas razumejo, je pa ravno obratno. Na vse načine se mučimo, da spravimo nekaj angleških besed skupaj in še tisto tako polomljeno, da smo otrokom naravnost v zabavo.

S tem otrokom dokazujemo, da imajo prav, če ne razumejo našega materinega jezika. Otroci si mislijo, da ako bi imela slovensčina kakšno veljavo, bi se njh starši ne mučili tako s tujim jezikom pri svojih otrocih. Ni čuda, če pride pri tem tako daleč, da se starši res ne razumejo z otroci, dasiravno so vsi skupaj pod eno streho, pri eni mizi, pa nas govorica tako loči, da je sploh težko verjeti, da bi

bilo kaj takega mogoče.

Vemo, da moramo nekaj dati naši mladini. Toda kaj naj ji damo? Na eni strani snujemo pri naših narodnih domovih slovenske šole, da se bo naša mladina naučila našega jezika, na drugi strani pa snujemo angleško poslujoča društva, da bodo zmogni prevzeti vodstvo naših organizacij, ko opesajo naše moči. Kako naj si to tolmačimo? Naše ustanove so vendar živa priča, da smo se v celoti zavzeli svoje narodne dolžnosti. Vsa naša dela pa izročajmo v roke naših otrok in pri tem vidimo živo potrebo, da mladino temeljito preorganiziramo v angleškem duhu. Torej naša dela, narodna dela, naj bodo z našo usodo tudi že zapečateni!

Teh vrstic nisem napisal v namenu kritike, čeprav kritiko zaslužimo. Rečem pa in trdim, da nismo na pravi poti pri vzgoji naših otrok za narodni problem. Pa naj to delamo vedoma ali nevedoma, to nas ne opravičuje. Imejmo vedno pred očmi dejstvo, da bomo pri mladini vedno in povsod bolj upoštevanji, če jim pokažemo, da smo narod, na katerega smo ponosni in zahtevamo tudi od mladine, da je ponosna na to, da je kri žilavega, čistega, čvrstega, delovnega naroda. Tembolj se bomo tega zavzeli, bolj bomo upoštevanji. Otroci si ne bodo želeli angleško poslujočih društev, ostali bodo v naših vrstah. Le brez skrbi bomo, angleško poslovanje bo itak prišlo, le to se bojimo, da bo prišlo prehitro. Zato nikar ne hitimo uničevati vse to, kar imamo. Zavedajmo se, da je naše in da niso samo naša dela slovenska, da so tudi naši otroci Slovenci.

Dlje bomo obdržali našo narodno zavest, dlje bo živel slovenski ponos v tujini. P. K.

V KORIST ČASOPISOV

Cleveland (Collinwood), O. Cenjeni čitatelji, preberite tale članek pazljivo ter si ga tudi dobro zapomnite.

V Ameriki računajo nas Slovencev okrog četrta milijona duš. Torej pač malenkost v primeri z drugimi narodnostmi. In čudo, ter v resnici občudovanja vredno je, kako to malo število Slovencev krasno napreduje in se izobrazuje vepovsod širom Zedinjenih držav. Kaj mislite, komu se moramo zahvaliti za naše združenje, kulturo in ponos? Našemu slovenskemu časopisju! Časopis je tista vez, katere drži narod združen in zaveden. Zato bi morali mi Slovenci več pozornosti obrniti na naše časopise. Izdajatelji časopisov so gotovo silno prizadeti vsled te depresije. Plačevati morajo

delavce, papir, pošta je dražja itd. Zastopnike časopisov bi morali sprejemati z vidnim veseljem. Ne mučite jih vedno z isto obljubo, da boste prihodnjič plačali naročnino. Zastopnik se žrtvuje, nabira nove naročnike, sliši veliko neslanih opazk. Vse prestance, le to ga najbolj boli, ako ga varate z obljubo: "Pridi te drugič!" In tisti "drugič" noče nikoli priti. To ni lepo!

Mi, Clevelandčani, smo po pravici lahko zadovoljni s sedanjim časopisom Ameriško Domovino. Uredništvo tega lista se očitno vedno bolj trudi, da svojim naročnikom čimbolj poda streže. Vse to jih brez dvoma veliko stane. Zelo je pa žalostno, ako ni izkazane hvaležnosti od strani naroda. Na primer: Imamo toliko društev. Za vsako

društveno prireditve dela časopis reklamirajo. Urednik piše in vabi, naj se ljudje udeležujejo po možnosti teh prireditev. Društva bi se morala v zahvalo odzvati s primernim stalnim oglašom, ali pa vsaj z oglašom, kadar je kaka prireditev. Društvom bi se to zelo malo poznalo, časopisu pa precej.

Torej cenjena slovenska društva, pozor! Vzemite si o priliki seje to v pretres. Priskočite časopisu na pomoč! Ne bo vam žal, kajti časopis moramo obdržati, še več, izboljšati ga moramo. V resnici se jaz čudim,

ker se lastniki Ameriške Domovine toliko žrtvujejo za naš slovenski narod v Ameriki. Dajmo jim veselje in vzpodbudo v teh težkih časih, da vztrajajo. Zato pa naj se jim priskoči na pomoč z oglašom. To je edino, kar more obdržati naše časopisje v sedanjih časih, da klubujejo depresiji.

Trgovci, oglašajte večkrat! Čitatelji, vi pa pojdite kupovat k tistim trgovcem, ki pomagajo vašemu listu. Poskusimo to, to bo prav za vse.

Naročnik A. J.

POGREBNI OBIČAJI NA JAPONSKEM

Zapisal Louis L. Ferfolia, slovenski pogrebnik

Ko pridejo z mrličem v tempelj, kolote rakev pred znamenje, nato v krščanskih cerkvah pred oltar. Ko prične duhovnik z obredi, se družina vsede na eno stran rakev, na drugo stran pa prijatelji, tako da ima duhovnik dovolj prostora za svojo službo. Nato zapoje vsi skupaj, zvonovi zazvonijo, duhovnik bere iz njih sv. pisma in daje molitve za pokoj duše umrlega. Ob rakvi stoji lonec, napolnjen z gorečim ogljem in ko duhovnik konča svoje prošnje za dušni pokoj umrlega, vstanejo vsi, se zvrstijo in vsak gre mimo rakev, vzame malo kadilnega praha in potrosi ta prah na goreče oglje, tako da se kadilo vije vse okrog rakev. S tem so končani cerkveni obredi.

Potem najbližji sorodniki zapuste tempelj ter počakajo zunaj pred vrati. Tukaj stoje vse čas, ko se prijatelji in znanci pomikajo iz templja in se jim zahvalijo za tolažilne besede in za udeležbo pri pogrebu. Japonci so vedno in povsod zelo vljudni, posebno pa ob takih prilikah.

Ptice v ptičnicah, ki so jih nosili možje, so znak usmiljenja ranjkemu. Rože, ki so jih možje nosili, pa razdelijo revnim otrokom v bližnji templji, od koder se je vršil pogreb.

Japonci svoje mrliča ali pokopljajo ali pa sežigajo. Mnogi se držijo stare navade pokopavanja, ker je to v skladu z vero najstarejših Japoncev. V mestih pa ni dovoljeno pokopavanje iz sanitarnih ozirov. Med budisti pa je v navadi sežiganje. Japonci imajo namreč dvoje ver: sintoizem in budizem, ki si pa nista nasprotni. Pripadniki obeh ver živijo skupaj v največjem prijateljstvu. Se več, mogoče je celo biti dober član sinto vere, ter biti obenem dober član budistovske vere. Podobno je na Kitajskem, kjer more biti dober budist ali pa taoist, ne da bi se zameril enemu ali

drugemu duhovniku.

Sintoizem sega v davno zgodovino japonskega naroda in je zato njih državna vera. Vsi državni obredi in pogrebi se torej vršijo po sintovskem običaju. Vendar pa se budizem zelo razširja med preprostim ljudstvom. Radi tega je tudi v pretežni večini sežiganje mrličev v navedeni. Kadar se budisti pripravljajo za sežiganje mrliča, ima glavno vlogo glavni najeti žalujoči, ki opravi obrede in zastopa družino vse od templja do sežigalnice ali krematorij. Tu položijo truplo v krematorij, potem pa zapro in zaklenejo zunanja vrata ter izroče ključ zastopniku, ki se drugo jutro vrne z najbližnjimi sorodniki. Vpričo sorodnikov, vzame pepel ter ga deno v urno (posodo), potem pa nesejo to posodo v družinsko grobnico. K tej posodi s pepelom ranjkega postavijo ploščo, na kateri je vsekano ime in veroizpovedanje umrlega. Kjer mrlič pokopujejo, so grobi vsake zase in ima tudi vsak svoj spomenik.

Po pogrebu postavijo eno ploščo z imenom ranjkega na mizo v hiši. Pred to ploščo gori kadilo sedem dni. To kadilo predstavlja dušo umrlega. Duhovnik moli pred to ploščo celih sedem dni in potem vsak sedmi dan skozi sedem tednov. Vsa ta čas blodi duh v takozvanih vichah, a se bliža rešitvi z vsakim sedmim dnevom ob molitvah, ki jih darujejo sorodniki za pokoj njegove duše. Po petem tednu pošljejo pecivo, čaj, pogače itd. svojim umrlim. Na 49. dan, nesejo 49 malih pogač v tempelj. Njih vera je, da ima namreč človek 49 kosti, vstevši tudi glavo. Radi glave je pa tudi ena pogača večja od drugih. 48 pogač ostane v templju, večjo pogačo pa vzamejo domov, jo razrežejo in razdelijo med sorodnike. 49. dan po pogrebu je pa dan globokega žalovanja po umrlem.

Če verjamete al' pa ne.

Zadnji četrtlet je imelo neko žensko društvo svojo mesečno sejo. Nekaj članic je pripeljalo seboj tudi svoj mladinski oddelek, ker ni bilo doma ravno nikogar, da bi pazil nanje. Saj tako je prav; naj se mladež navadi na naše seje. Seja je tekla v lepem redu naprej po pravilih. Ko pridejo na vrsto nove zadeve, pojasni sestra predsednica članicam, da je kampanja za novo članstvo inu se obrne do navzočih s sledečim vprašanjem:

"No, drage sestre, kaj mislite, ali bomo še kaj za novimi članicami?"

Nekaj časa je bilo vse tiho, nato se pa oglasi droban glasek člana mladinskega oddelka:

"Ne vem!"

Nove vrste patent za sendviče je pogruntal Tone Pucelj v Collinwoodu. Sendviče napravi tako: velik kos sira, majhen kos kruha, še večji kos sira, pa čisto majhen kosček kruha in nazadnje pride še jako velik kos sira. Sendvič se mora držati z obema rokama. Sendvič ima to dobro lastnost, da rabi jako veliko moče.

Naše marjašarje se opominja, naj se nikar ne slajijo rekelece, kadar igrajo karte, ker se lahko pride v velike neprimke. Taka se je prigodila pred par dnevi Francetu s clevelandskega hribova, ki je nekje marjašal. Ker so delili karte s teranom, je silil ta izpod kože na plan in si je France slekel suknjič. Ker so nehali marjašat precej pozno, jo je naglo odkuril domov radi eventualnih diplomatskih razmer. V naglici je pozabil rekelece. Se reče, saj to nazadnje ni nič hudega, ker bi rekele lahko dobil nazaj drugi dan. In ga je tudi šel iskat drugi dan, ampak čisto v drugo hišo, kjer ga prejšnji večer sploh ni bilo in je tam zahteval rekele nazaj. Razume se, da so ga debelo gledali pri tisti hiši in ga opomnili, naj gre v vse tiste hiše, kjer znajo marjašati in da bo v eni že našel pogrešani suknjič. Ko je obral vse hiše po hribu, ga je v neki hiši končno le pozdravil pri-ljubljeni rekeleček. O, ta preklani teran!

Približno taka se je prigodila meni oni dan, oziroma večer, ko je imel naš marjašarski klub svoj občni zbor. Zborovali smo tako naglo, da smo pozabili voliti uradnike, ker pri takih občnih zborih je čas drag in vsaka sekunda šteje. Ko sva se peljali z lizo domov, je bilo strašno vroče v glavi in v nogah, pa sem se lepo odkril in vrgel klobuk na zadnji sedež v avtomobilu. Drugo jutro je pet otrok in Johana in jaz iskalo klobuk po hiši, pa ga nismo mogli najti. Končno je pa draga ženica izrekla morda sodb: da sem bil zopet nadelan in da sem klobuk zgubil. No, pa ga naj! Sklenil pa sem pri prici, da bom kaznoval trapašto butico, ki se ne zna držati klobuka in bom odslej metafiril okrog brez kastrole na glavi. Tako sem vozil možko z Rožnika in na Rožnik tri dni in tri noči brez kučme. Četrty dan je pa naš Bobby nekaj štefnal v zadnjem koncu lize, pa prinese ven moj kastrolec, ki se je tako elegantno vozil na zadnjem sedežu tri dni in tri noči. Bobbyta sem pohvalil in mu rekel:

"Si že pridkan, Bobby! Ti boš imel doma."

V Michiganu bodo glasovali o prohibiciji

Washington, 14. maja. Novembra meseca bodo v državi Michigan glasovali o odpravi prohibicije. 204,000 podpisov je bilo tozadevno predloženih tajniku. Glasovanje je postavno.

Berač nagovori židovskega tr-

govca:

"Ali mi morete povedati, kje

bi dobil 15 centov za posteljo?"

"I, seveda! Kar sem jo pri-

nesite in če je toliko vredna, jo

bom jaz kupil."

1932	MAY	1932
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

MAJ

20.—Društvo Kristusa Kralja, veselica v S. N. Domu.
22.—Društvo Hrvatska Slo-boda, pririditev v obeh dvorana-h S. D. Doma.
27.—Društvo Ivan Cankar, igra v auditoriju S. N. Doma.
29.—Skupna društva fare sv. Kristine priredijo piknik na štrumljevih prostorih na Bliss Rd.

29.—Družba Slovenski Narodni Dom, E. 80th St., piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

29.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ priredi ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

29.—Pevski zbor Delavee, odsek Socialističnega kluba št. 28, piknik na špelkotovi farmi.

JUNIJ

5.—Pevsko društvo Cvet, petje in piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

5.—Šolski otroci fare sv. Kristine priredijo šolsko prireditev v dvorani sv. Kristine.

12.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih farmah.

12.—Pevsko društvo Zvon, koncert in piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

12.—Društvo Zorislava, piknik na štrumljevih prostorih.

12.—Ženski odsek Slovenske Zdravne Zveze, piknik na Močilnikarjevi farmi.

12.—Hrvatsko društvo Slo-boda, piknik v Slovenskem društvenem domu, Euclid, O.

19.—Društvo Kranj priredi piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

19.—Zaključek šole z igro šolskih otrok fare sv. Kristine.

19.—Društvo sv. Družine, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

24.—Praznovanje godu fare sv. Kristine, v zvezi s farmim žegnanjem, skozi teden. Vrši se na Bliss Rd.

26.—Fara sv. Lovrenca, letni piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

26.—Društvo Mir, št. 142 S. N. P. J., priredi piknik na Pin-tarjevih prostorih.

26.—Dr. Collinwoodske Slo-venke št. 22 S. D. Z. ima pik-nik na Močilnikarjevi farmi.

26.—Clevelandski Sokol pri-redi piknik na prostorih Slo-venkega Društvenega Doma v Eu-clidu.

26.—Slovenska Delavska Dvorana, piknik v Maple Gar-dens, na cerkvenih prostorih.

26.—Piknik Slovenske de-lavske dvorane na Silko farmi.

JULIJ

3.—Piknik S. P. društva So-ča na Močilnikarjevi farmi.

3.—Slovenska Ženska Zveza, št. 47, piknik na cerkvenih pro-storih v Maple Gardens.

3.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ, piknik na Hartmanovi farmi na Ridge Rd.

10.—Collinwoodski Sokol priredi piknik na prostorih Slo-venkega Društvenega Doma v Euclidu.

10.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, piknik na cerkve-nih prostorih v Maple Gardens.

10.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Močilni-karjevi farmi.

10.—Slovenska šola Sloven-skega Doma, piknik na Frank Kauskovi farmi.

17.—Klub Hinje, skupni iz-let na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

17.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma priredi velik piknik na Močilnikarjevi farmi.

24.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

31.—Društvo Naš Dom, SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v

Maple Gardens.

24.—Žegnanje pri fari sv. Kristine na Bliss Rd.

AVGUST

7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih farmah.

7.—Društvo Presv. Rešnjega Telesa, izlet na cerkvenih pro-storih v Maple Gardens.

Likovič Joža:

Ženitvanjski tolar

(Nadaljevanje)

Nad Krimom se je spreminjal srebrni mleček kakor svilena blazina, na katero se je naslonil Stvarnik, ko je pod večer zapu-stil svoj prestol sredi vseмира. Zvezde se še niso selile, rimska cesta se je komaj zaznavala. Be-le lise sneženih zametov so se čudovito odražale med kopnimi brežinami, na gladini ribnika so se zbirali beli hlapovi.

"Kar nič ne skrbi, Tone," je prekinil Balanč morečo tišino. "Dal jim boš pičaje in mesa, pa te bodo zopet v nebo povzdigo-vali."

"Da bi le do tepeža ne prišlo. Srce me boli..."

"Beži no, beži! Saj nisi cu-krena deklina, ki ji je vsaka stvar bav-bav."

"Bomo videli," je težko vzdih-nil fant in postal vrh klanca.

Ko sta se ločila, se je utrgala zvezda; krvav utrinek se je po-tegnil preko neba in pregorel nekje za Srobotnikom. Balanč se je še enkrat oglašil in obljub-oval:

"Jutri zvečer pridem k vam, da se porazgovorimo radi pre-vzema."

Neprijetno razpoloženje je ob-šlo Toneta. Težak pokoj je na-polnjeval nočno pokrajino, sa-mo v barju nekje, morda v ob-cestni krčmi je razvlekel nekdo harmoniko, pesalci so udarili s podkovanimi petami ob tla, da so se zakresale iskre. Ljubezen se je vnela...

Za Svečnico so se zmenili. To-ne in Micika sta se vzela. Stari Klančar je odnehal ter vrgel tri-jurje in segel v roke, da prepu-stiti hraste pod Vihro. Tudi Krevsov štefuc je pripravljal s fanti prežo. Pri Tomažu so se neprestano shajali in klepali na-črte, da postavijo čim trdnješo in imenitnejšo mitnico. Ženito-vanjski tolar jim ni dal miru. Petsto dinarjev so zahtevali, gruntar jih lahko odrine, ženi se itak samo enkrat.

Prvotno je bila poroka dolo-čena na večer. Toda domači so se hoteli izogniti morebitnim fantovskim nerodnostim. Vsi so poznali nasilnega štefuca. Bolje je, da se še za dne vrnejo do-mov. Zato so s slovesom pohi-teli, da se je opravilo v cerkvi izvršilo še pred krščanskim nau-kom. Gostija se je začela v naj-prisrčnejšem razpoloženju, ni-ko ni kalil slovesne ubranosti. Dišalo je po medenih poticah, pečenem mesu, vinu, ki je bilo pretočeno čez o sv. Vincencu, po slačkih drobnarijah in bogve-čem, kar se je še pripravljalo v kuhinji. Štirje izanski godci so skrbeli za godbo, bas je brundal, da so zvenčala okna, harmoni-ka je neutrudno prebiral tipke, goslač je sviral ognjevite polke. Pari se niso mogli zvrstiti. Sta-rešina je komaj izbral kratak odih za svatovsko besedo. Blag-roval je novoporočence, ki sta se radovala v veselem krogu. V kemri so se gostili hlapci in de-kle, v kuhinji je nadzorovala de-lo in kuho sosedova Rezika, ki je dekončala v mestu gospodinj-ski tečaj. Na dvorišču so se krep-čali vozniki in ugibali, koliko je priženil Tone. Za vogalom so se cedile sline vaškim otrokom, ki so vneto oprezovali, kdaj bodo

14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkve-nih prostorih v Maple Gardens.

14.—Piknik družbe S. N. Do-ma iz Maple Heights pri Anton Gorišku na Green Rd.

21.—Društvo Napredni So-sedje, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Piknik samostojne Zar-je na Močilnikarjevi farmi.

OKTOBER

10.—Društvo Na Jutrovem praznuje 10-letnico obstanka v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

NOVEMBER

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabavni večer v Slo-venskem Domu na Holmes Ave.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

"Vkljub temu bom prišel!"

Pol ure po napadu tatarskih konjenikov so prišli Mihael Strogov, Nikoaj in Nadja v Niž-nji Udinsk. Zvesti pes je šel od daleč za njimi. Tatari pa jih niso hoteli pustiti v mestu, ki je gorelo in ki so ga zapuščali že zadnji maroderji. Porinili so jih na konje in z njimi naglo od-jezdili naprej. Nikolaj je bil hladnokrven kakor vedno, Na-dja pa je neomajno zaupala v Mihaela Strogova, ki je bil na-videzno brezbrizen, v resnici pa vedno pripravljen, da o prvi pri-liki zbeži.

Tatari so kmalu opazili, da je bil eden izmed njihovih ujet-nikov slep. Prirojena podivja-nost jih je gnala tako daleč, da so se hoteli iz reveža celo nor-čevati. Jahali so hitro. Ker je Mihael Strogov moral svojega konja voditi sam, je večkrat sko-čil v stran in napravljval zmeš-njavo med oddelkom. Zato so vojaki nad revežem rohneli in divjali tako sirovo, da je Nadji krvavelo srce in je v Nikolaju vse kipele od jeze. Toda kaj naj bi storila? Tatarskega jezika nista umela, njuno pomoč pa so divjaki neusmiljeno zavračali.

Kmalu so ti docela podivjani ljudje prišli še na drugo misel. Konja, ki ga je jahal Mihael Strogov, so zamenjali z drugim, ki je bil slep. Povod temu je dal neki jezdec, ki je dejal tako glas-no, da ga je slišal tudi Mihael Strogov:

"Morda pa ta Rus vendarle ni slep!"

To se je zgodilo kakih 60 vrst za Nižnjim Udinskom, med tr-goma Tatanom in Čimarlinskim. Mihaela Strogova so posadili to-rej na slepega konja in mu po-rogljivo stisnili uzo v roko. Nato so konja z biči, kamenjem in vpitjem pognali v skok.

Ker slepec slepega ni mogel dr-žati v pravi smeri, se je uboga žival zdaj zaletela v kako drevo, zdaj zopet skočila s ceste v ja-rek. Konj in jezdec sta bila v veliki nevarnosti.

Mihael Strogov ni prav nič ugovarjal. Iz njegovih ust ni bilo slišati najmanjše tožbe. Ako mu je konj padel, je čakal mir-no, da bi ga vzdignili. Res so ga spravili pokonci in kruta igra se je pričela iznova.

Zaradi takega nečloveškega ravnanja se Nikolaj ni mogel nič več premagovati. Hotel je pomagati svojemu tovarišu, to-da divjaki so ga ustavili in pre-tepli.

Ta igra bi se bila gotovo nade-ljevala v veliko veselje sirovih Tatarov, ako bi je ne bil končal želestnejši dogodek.

Dne 10. septembra se je slepi konj zopet splasil in se obrnil naravnost proti 30 do 40 čev-ljev globoki zaseki, ki ni bila daleč od ceste. Nikolaj je hotel skočiti za njim, toda siroveži so ga siloma zadržali. Ker konja ni nihče vodil, je planil z jezdecem vred v globino.

Nadja in Nikolaj sta prestra-sena zavpila... Prepričana sta bila, da se je njun tovariš ubil!

Sli so ga iskati. Mihael Stro-gov je k sreči še pravočasno sko-čil s sedla in ni bil niti ranjen. Uboga žival pa si je zlomila dve nogi in ni bila več za rabo.

Tatari je niso hoteli niti ustre-liti, ampak so jo pustili kar v zaseki, da ondi žalostno pogine. Mihaela Strogova pa so priveza-li za sedlo nekega vojaka, da je moral iti peš za oddelkom.

Tudi sedaj nobene tožbe, no-benega ugovora. Stopal je ta-ko naglo, da ni prav nič natezal vrvi, s katero je bil privezan. Bil je pač "mož iz jekla," kakor ga je imenoval general Kisov, ko je o njem govoril s carjem.

Drugi dan, 11. septembra, je oddelk jahal skozi trg Šibarlin-skoje.

Tedaj se je pripetilo nekaj, kar je imelo zelo žalostne posledice.

dice.

Prišla je noč. Tatarski ko-njeniki so se ustavili in se več ali manj opili. Pripravljali so se vprav za odhod.

Da so razuzdani vojaki dotlej z Nadjo ravnali obzirno in celo spoštljivo, je bil tako nekoč pravi čudež. Tedaj pa se je eden izmed njih spozabil in jo je na-padel.

Mihael Strogov ni mogel vi-deti napadalca in njegove naka-ne, toda Nikolaj ga je videl na mestu njega.

Ne da bi se količkaj pomišljaj ali si bil svest svojega dejanja, se je mirno obrnil naravnost proti osuplemu vojaku, zagra-bil samokres, ki je visel ob nje-govem sedlu, in mu pognal kro-glo naravnost v srce.

Častnik, ki je poveljeval od-delku, je takoj prihitel na kraj nesreče. Konjeniki so hoteli ubogega Nikolaja raztrgati na kose. Častnik pa je to prepre-čil in ukazal, naj ga zvežejo in posade na njegovega konja. Na-to so skokoma oddirjali naprej.

Vrv, s katero je bil Mihael Strogov privezan za sedlo in ki jo je bil že precej pregrizel, se je takoj utrgala, ko se je konj nenadoma pognal v skok. Na-pol pijani jezdec tega ni opazil in je brezskrbno dirjal naprej.

Mihael Strogov in Nadja sta ostala na cesti — sama.

DEVETO POGLAVJE

Na stepi

Mihael Strogov in Nadja sta bila zopet svobodna kakor tedaj, ko sta se vozila iz Perma do reke Irtaša. Toda tedanje razmere so bile povsem drugačne. Vozila sta se v taratajki naglo in udobno, ker sta pogostokrat iz-menjavala vprego in so bile po-štnje postaje z vsem bogato pre-skrbljene. Sedaj pa sta morala hoditi peš, ker ni bilo nikjer nobenega voza, in brez vseh sred-stev, tako da si nista mogla pre-skrbeti niti na najpotrebnejših stvari za življenje. Tako sta morala prehoditi še 400 vrst. In navsezadnje; Mihael Strogov je mogel videti le z očmi svoje spremljevalke.

Prijatelja, ki sta ga slučajno našla, sta izgubila v najžalost-nejših okoliščinah.

Mihael Strogov se je sesedel kraj ceste. Nadja je stala po-leg njega in čakala, kdaj ji bo dejal, naj gresta dalje.

Bilo je ob desetih zvečer. Soln-ce je zašlo že pred polčetrtu uro. Videti ni bilo nikjer nobene hiše, nobene kočje. Zadnji Tatari so se izgubljali v daljavi. Mihael Strogov in Nadja sta ostala po-polnoma sama.

"Kaj bodo storili z najinim prijateljem?" je vzkliknila mla-denka. "Ubogi Nikolaj! Kolika nesreča zanj, da naju je pobral na cesti!"

Mihael Strogov ni odgovoril ničesar.

"Mihael," je povzela Nadja, "ali ne veš, da te je branil, ko so se Tatari igrali s teboj, in da je zame tvegal svoje življe-nje?"

Mihael Strogov je še vedno molčal. Glavo si je oprl na ro-ke in se ni premaknil. Kaj je premišljeval? Morda pa Nadje niti nislal ni!

Pač. Slišal jo je. Ko ga je mladenka vprašala:

"Kam naj te peljem, Mihael?" ji je takoj odgovoril:

"V Irkutsk!"

"Po glavni cesti?"

"Da, Nadja."

Mihael Strogov se je držal svoje prislege. Priti je hotel na cilj, naj velja, kar hoče. Ker je bila glavna cesta najkrajša pot do njega, je hotel potovati po njej, dokler se ne bi za njim po-javila sprednja straža kana Feo-farja.

Nadja je prišla Mihaela Strogova za roko in se z njim napotila dalje.

Do drugega dne zjutraj, 12. septembra, sta prehodila dvaj-set vrst in se nekoliko ustavila v trgu Tulunovskem. Kraj je bil požgan in zapuščen. Nadja je iskala vso noč, da bi kje na ce-sti zagledala Nikolajevo trup-lo. Zaman je preiskala vse raz-valine in pogledala vsakega mr-liča. Dotlej se je zdelo, da so Nikolaju prizanesli. Morda pa so mu namenili kako še bolj kruto kazen v irkutskem taborišču?

Nadja in njen tovariš sta bi-la strašno lačna. Kolika sreča, da je mladenka v neki hiši našla nekoliko suhega mesa in več ko-sov "suharja," t. j. v peči posu-šenega kruha, ki ostane dolgo časa užiten in redilen. Vse to sta vzela s seboj in se tako pre-skrbela s hrano za več dni. Vo-de pa tudi nista pogrešala, ker pokrajino namakajo številni potoki, ki se izlivajo v Angaro.

Odpravila sta se dalje. Miha-el Strogov je stopal varno in za-drževal korake samo zaradi svo-je spremljevalke. Nadja ni ho-tela zaostajati, ampak se je si-lila, da ga dohaja. K sreči njen tovariš ni mogel videti, kako strašno je bila utrujena.

Toda Mihael Strogov je to ču-til.

"Ubogi otrok! Pošle so ti zad-nje moči!" je ponavljal od časa do časa.

"Saj ni res!" je odgovarjala Nadja.

"Ko ne boš mogla več hoditi. Videti ni bilo nesele, Nadja."

"Da, Mihael."

Istega dne sta morala prebre-sti majhno rečico Oko. Ker ni bila globoka, sta prišla brez te-žave na drugo stran.

Nebo je bilo oblačno in vro-čina neznosna. Bati pa se je bilo, da ne bi začelo deževati, kar bi še povečalo njuno trpljenje. Včasih se je ulila ploha, ki pa ni trajala dolgo.

Nadja je Mihaela Strogova vedno držala za roko in se ozi-rala naprej in nazaj. Govorila sta le malo. Podnevi sta se usta-vila dvakrat, ponoči pa sta počiv-ala šest ur. V nekaterih ko-čah je Nadja iztaknila še nekaj ovčjega mesa, ki je v teh kra-jih tako vsakdanje, da funt ne stane več kakor poltretjo kopej-ko.

Mihael Strogov je morda še vedno upal, da se bo našla kaka tovarna žival. Toda v vsej po-krajini ni bilo niti enega konja ali velbloda. Vse so pobili ali pa ugrabili. Ostalo mu ni dru-gega, kakor da neizmerno ste-po prehodí peš.

Sledi za tretjim tatarskim od-delkom, ki se je obrnil proti Ir-kutsku, je bilo dovolj. Tu kak-šen poginul konj, tam zopet kak razbit voz. Tudi trupla nesreč-nih Sibircev so tu in tam ležala po cesti, zlasti v bližini vasi. Nadja se je vsa tresla od groze, toda premagovala se je in v po-gledala vsakega mrliča!...

Skratka, nevarnost ni preti-la spredaj, ampak zadaj. Sprednja straža glavne emirjeve vojske, ki jo je vodil Ivan Ogarev, se je mogla prikazati vsak trenutek.

(Dalje prihodnjic.)

MALI OGLASI

Moram prodati

ali zamenjati mojo krasno farmo, 77 akrov, 16 milj od Clevelan-da. 16 glav živine, 2 dobra ko-nja, 18 akrov ovsu v zemlji, drugi pridelki, velik sadovnjak, vse orodje. Kokoši, gosi in race. Električna, ob tlakani cesti. Zelo poceni. Vprašajte na 10411 Union Ave.

Miši in podgane

ščurki, stence in molji nas smrtno sovražijo. Vašo hišo popolno-ma očistimo te nadleže za samo \$3.00. Pokličite nas. 20 let skuš-nje v tem poslu.

Jas. Hay

19316 Shawnee Ave.
Tel. KEnmore 1469 (117)

V najem

se da hiša, sama za sebe, 5 sob, nanovo dekorirana, pralnica, gorka voda. Prav poceni. Rav-notam se odda tudi štiri sobe v najem. Vprašajte na 1007 E. 63rd St. (116)

Priletna ženska

bi rada dobila delo za gospodin-jstvo ali samo za nekaj dni v ted-nu. Je pripravljena za vse. Vprašajte na 999 E. 64th St. (116)

Naprodaj je

dobrodoča "Beauty Shoppe," rent samo \$18.00 mesečno. Vprašajte na 1262 E. 71st St. (115)

Ženska išče delo

za hišna opravila. Vprašajte na 1129 Addison Rd. (115)

Naprodaj je

slovenska mesnica in grocerija. Jako poceni. Zelo ugoden pro-stor. Pokličite KEnmore 3153. (X)

Naprodaj je

dobrodoča konfekcijska trgo-vina, ali se pa da v najem. Jako pripravo za Slovenca. Vprašajte takoj na 6709 St. Clair Ave. (115)

V najem

se da čedno stanovanje, 5 sob, kopalnice, garaža. Mirni druž-i-ni, jako poceni. Sprejme se tu-di ženska, ki bi opravljala hišna dela za hrano in stanovanje. Za podrobnosti vprašajte na 14610 Aspinwall Ave. (115)

Moderno stanovanje

obstoječe s šest sob, parna kur-java, klet za sebe, vse udobno-sti, se da v najem. Najemina \$30 na mesec. Vprašajte na 16725 Waterloo Rd. Tel. KEn-more 1350. (115)

Permanentno uravnanje las
Mi vam spletemo, marceliramo in uredimo lase. Prvo vrstno delo po najbolj zmernih cenah.

Amelia Kovach

1107 Addison Rd.
HEnderson 4181. (Mon.x)

Črnc, William Allen, ki je našel truplo Lindberghovega otroka ob samotni poti, par milj proč od Lindberghovega doma.

MARIJA KUMIČIĆ:

Zle slutnje

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Ko je Fazzaro odšel, se je podal Malipiero v drugo sobo, ki je imela dve okni z razgledom na kanal. Hladna noč ga je vabila, da malo postoji pri oknih. Tako stoječ se zamisli pred se: "Starec, tvoje nezaupanje je prava ovira na mojem potu. Čuvaj se! Ne maram sluge, ki bi hotel, da pazijo njegovemu gospodaru na prste!" Misli so mu zaplule preko temne vode tja do obale, kjer je bila skrita v beli hiši njegova Bianca. O, ko bi mogel le za trenutek položiti svojo glavo na njena kolena in prisluskovati rajskemu spevu nje blajnih pesmi! Goreča želja mu je brž skovala most do nje, do nje hišice v dišečem vrtu, do njenega srca. "Bianca!" pošepeeta v ljubezenskem zanosu. Vse njegove misli so bile okoli njenega vitkega stasu, ko naenkrat zapazi na njenem vratu malo škatljico, v kateri se je iskril modrikast kamen, svetnikovo oko! Strašna prikazen! Malipiero se je trudil, da si jo izbrše izpred oči, ona pa se je vračala kakor zli sen, katerega se ne moreš rešiti in ki se še živeje prikazuje, čim zapreš trepalnice. Tedaj se zazdi Malipieru, da oko buli vanj iz globine kanala, a ne samo na enem mestu, nego s sto, s tisoč strani — kamor le pogleda. Oko se je iskriko maščevalno iz vsakega valčka, plavalo bliže in bliže ter se kakor vseuničujoča pošast dvigalo ob njegovi palači. Že gre po stopnicah!

Malipiero se zdrzne. Težke zastore spusti na okna, karajoč samega sebe, da je vznemirljen norec. Odurna prikazen je izginila. Caterino se počasi sleče, leže in zaspi. Sanjal je o Bianci. Sanjal o Laviniji, kako se z njo šeče po vrtu.

V vojvodski palači, v sobi z razgledom na dvorišče je sedel dož Luigi Mocenigo. Tu sem se je zaklonil predpoldnevni solnce, ki je upiralo svoje žarke v pročelje palače. Sedel je v naslanjaču od rudečega damaska ter poslušal proveditorja Jakoba Soranzio. Kraj naslanjača je stala mizica, a na njej je ležal na mramornati plošči zvezek sonetov in pišč Aretina. Doževa levica je počivala na knjigi, ki je bila vezana v kožo. Vsako toliko jo je odprl ter prečital še kak stih, kar ga je očividno bolj zabavalo nego Soranziojevo pripovedovanje. Proveditor je bil zlovoljen, ker mu dož ni posvečal pažnje ter se je nemirno premikal na stolici. Konečno, da vsaj deloma obrne njegovo pozornost nase, je pričel govoriti glasneje.

"Zdi se mi, da moje besede niso deležne priznanja, a na svojo žalost moram ponoviti —"

Vladar Venecije si je pogladil zelo skrbno urejeno brado. Na roki se je bleščal zlat prstan, a v njem diven smaragd. Konečno pravi nezadovoljnemu Soranzioju: "Spoštovani prijatelj, mar ne vidite to pot s svojim ostrim pogledom vse večje, nego li je v resnici? Čemu se toliko mučite, ako naletite enkrat na malo senco, ko se vendar okoli nas vse koplje v svetlobi?" Z roko pokaže na drugo stran dvorišča, ki se je kopalo v solčnih žarkih. Po malem razmišljanju pa pravi zopet: "V resnici se bojim, da vam bodo vaše neprestane sumnje še danes naložile v torbo črnega kolača. Vi mislite, da bi bilo nevarno poveriti mornarico pod Venierjevimi vrhovnim poveljstvom Caterinu Mallpieru? Ravno kar sem pozval oba k sebi ter pričakujem njiju poročila o poslednjih predpri-

pravah in oboroževanju, za katero skrbi Malipiero bolj, kakor kdorkoli."

"Tega ne tajim," se brani proveditor.

"Dobro. Povejte mi tedaj samo enega naših mlajših, ki bi bil bolj sposoben za to. Imenujte mi katerega resnejšega, drznejšega, pametnejšega — za vaš nasvet vam bom vedno hvaležen. Menim pa, da je pred sovražnikom najboljši le oni, čigar meč je najostrejši!"

"Ne dvomim o njegovi izvežbanosti, niti o njega hrabrosti," odvrne Soranzio hladno.

"Tedaj se bojite njegovega mladeniškega zanosa?" vpraša dož ter se zagleda v Soranzio.

"Tudi tega se ne bojim. Drugi razlog je, ki me navdaja z brigo."

"A ta bi bil?"

"Njegovo častihlepje! Samo njegovo samoljublje. Verujte mi, boljše bi bilo, da ostane mladenič v Benetkah pod našim nadzorstvom."

Dož zamahne z roko, kakor bi ubil muho, stisne ramena ter pravi: "Častihlepje? Ha, ako bo hotel soki leteti previsoko, mu že pristrizžemo kraluta. Take pogreške že lahko ukrotimo, a . . . meni ugajajo, ker dobro pristopajo našemu mlademu naraščaju."

"Ne mislite, da je Malipiero, kakršen so drugi mladeniči. Njegovi uspehi v Dalmaciji so mu pridobili ljubezen naroda, kateremu se pa obenem tudi dopada njegovo ogromno bogastvo, katero že nekaj časa sem vprav noro razsiplje. Naposled pa je naród stoglava kača, kogar ljubi, temu zastrupi srce in um, a zažiga mu kadila na žrtvenik. Kogar ljubi, tega tudi hoče postaviti kakor svoje božanstvo na vidljiv oltar. A ta oltar se imenuje v Veneciji . . . doževa stolica!"

"Doževa? Vi ste Malipierov sovražnik," pravi Mocenigo, ker je opazil, da govori Soranzio, ki je bil sicer miren in stvaren, jako razburjeno.

"Nisem njegov sovražnik. Bog varuj! Njegov prijatelj sem!" hiti Soranzio, ker se je isti trenutek spomnil svoje hčerke. "Najiskrenejši prijatelj sem mu, a hotel bi le njega in nas obvarovati preteče pogube."

"Vedno poguba, pa zopet poguba!" vzklikne dož s sočutnim smehljajem. "Kako vas dela nesrečnega vaše sumničenje!"

Vendar pa ne bom pozabil vaših nasvetov, pa bodite prepričani, da bomo nadzirali vsak Malipierov korak, ako bi se izkazalo potrebnim. In če bi se porajalo iz njegovega častihlepja zlo in poguba, poskrbel bom, da ga v njegovem zaletu obrzdamo. S tem bom obvaroval njega in nas."

Dož je govoril prisrčno. Medtem pa je proveditor vstal, a dož mu je podal roko ter dejal prijateljsko: "Hvala vam, Soranzio. Umirite se vsaj za sedaj. V imenu Republike se vam zahvaljujem na vaših brigah. Iznenada pa je dodal: "O, povejte, kako je Lavinija?"

Soranziojev obraz je potemnel, čim je čul ime svojega dete-

ta, ter odvrne žalostno: "Slabo, Mocenigo."

"Kako to?" vpraša začudeno dož.

"Lavinijino srce gineva za Malipierom. Bog nam dodeli, da nanj pozabi! Misli nanj dan in noč. Žalostna je, ker se v zadnjem času izogiba naše hiše, a tudi na žaleč način izbegava sestanku z njo. Lavinija je strastna in ponosna, srce ji je ranjeno, a Malipierovo obnašanje smatra kot zapostavljanje. Zdi se mi, da je sreča mojega otroka tesno zvezana s tem človekom! Zato si tudi lahko predstavljate, da mi ni bilo lahko govoriti o njem, kar sem govoril."

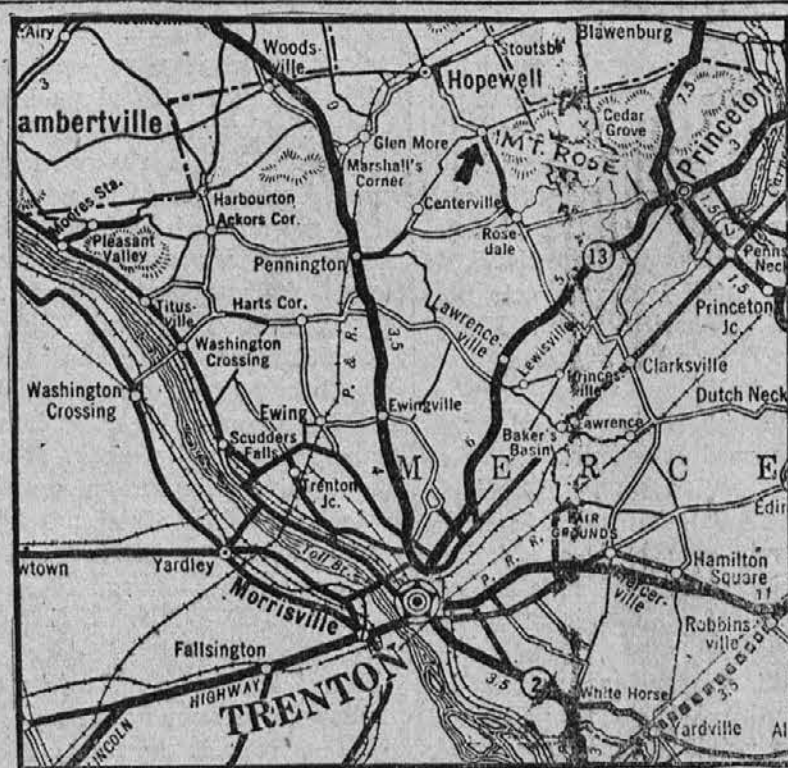
Dož je listal med Aretinovimi

soneti, a po kratkem pomisleku dejal: "Ni dobro, da se Lavinija udaja takim nadam, ker se kaj lahko iz njih izcimi zlo njemu in njej."

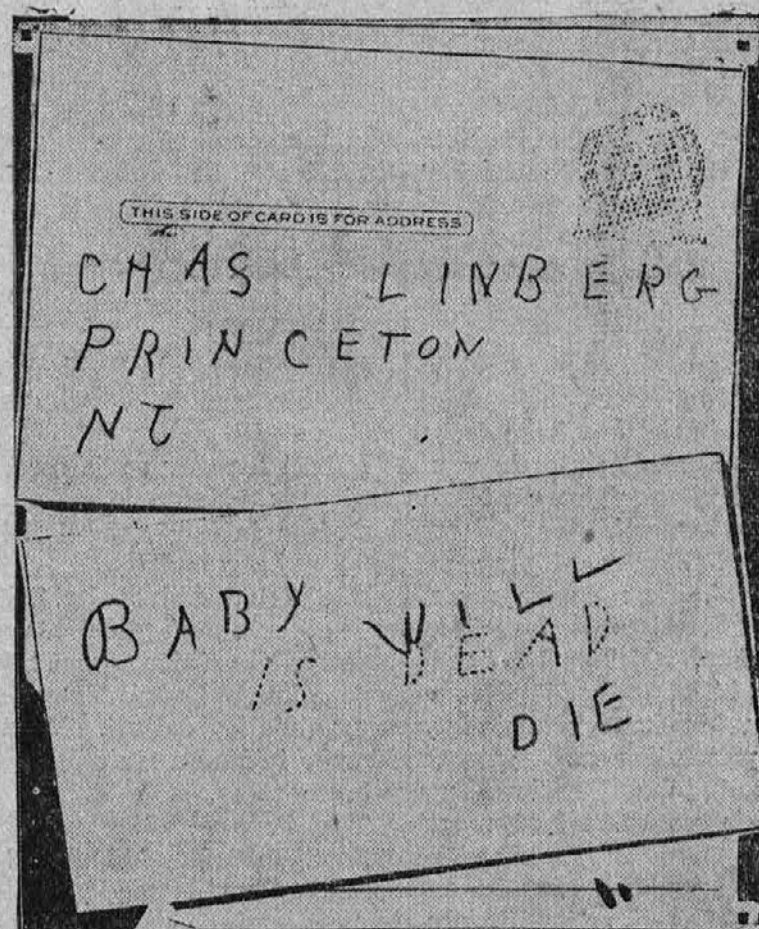
"Vem," je dejal Soranzio, "zato s strahom gledam v njegovo bodočnost. Prepričan sem, da je rana njenega srca hujša, nego mi je ona sama priznala."

Dož je vstal ter še enkrat stisnil roko. "Venier in Malipiero utegneta priti vsak trenutek. Z Bogom, prijatelj! Naj vam on nakloni milost, da Lavinija premaga svoje strasti."

Proveditor se je priklonil ter odšel iz doževe sobe. Pri vratih je srečal slugo, ki je šel, da najavi prihod vrhovnega poveljnika Venierja in njegovega nečaka Malipiera. Mocenigo je hodil po sobi ter premišljal Soranziojeve besede. Zato je tudi naročil slugi, naj ga gospoda nekoliko opreste. Besede modrega in izkušnega Soranzioja niso ostale brez utisa, kakor se je to dozdevalo sprva. Dož si je sam priznal, da ni presojal dosedaj Malipiera s te strani, a vedel je, da je Malpero ljubljeneč nižjih slojev. V njem ni on videl nikdar drugega, nego hrabrega nadarjenega mladca, kateremu se smehljaja sreča. Mar ne bo ta vroča glava ogrožala obstanka starodavnih zakonov, ako bi nekega dne — in to so nekateri v doževi najbližnji okolici že sprevideli — pridobil ves narod zase ter bi izigral na ta način vladajoče — a sebe bi postavil knezom. Knez Venecije! Držna in velika misel, vredna da se za njo prolije kri. "Mar je kje v Italiji kaka pokrajina ali mesto, v katerem ne bi kakor v ognjeniku neprestano vrelo ter ne bi ena obitelj skušala spodriniti druge? Mar ne rastejo kakor strupene gobe čez noč tirani? — Ne, ne! Državna stavba Venecije je stala trdno. Kar se govori, so le nejasna in zlobna natolčevanja, ki se bodo v naj-

Karta, ki kaže prostor, kjer je bil najden Lindberghov otrok, nekaj milj proč od mesta Hopewell, kjer je Lindberghova rezidenca.

Že par dni po ugrabljenju Lindberghovega otroka so dobili po pošti zgornjo dopisnico, kjer je zapisano, da je otrok že mrtev, vendar ni nihče dal kakšne važnosti na to.

Newjersejski detektivji na kraju, kjer je bilo najdeno truplo Lindberghovega otroka.

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Mala 4128

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.

PLUMBING & HEATING

Kenmore 3877

PRIPOROČILO

KADAR SE SELITE, POKLIČITE

ANTON SEDMAK

1139 Norwood Rd.

Henderson 1920

Dobra postrežba po zmerni ceni

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četveroglatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26⁰⁰

Mandel
Hardware15704
Waterloo Rd.

Kenmore 1282

SEE Niagara Falls

ONLY
\$3.75 One Way \$6.50 ROUND TRIP
between CLEVELAND and BUFFALO

Autos, any size, carried for only \$3.75
(\$4.75 July 1st to Sept. 14th inclusive)

Why drive when you can put your car aboard for less than the cost of oil and gas? More restful... cheaper... and saves a day. Steamers each way, every night, leaving at 9:00 P. M., May 15th to November 1st.

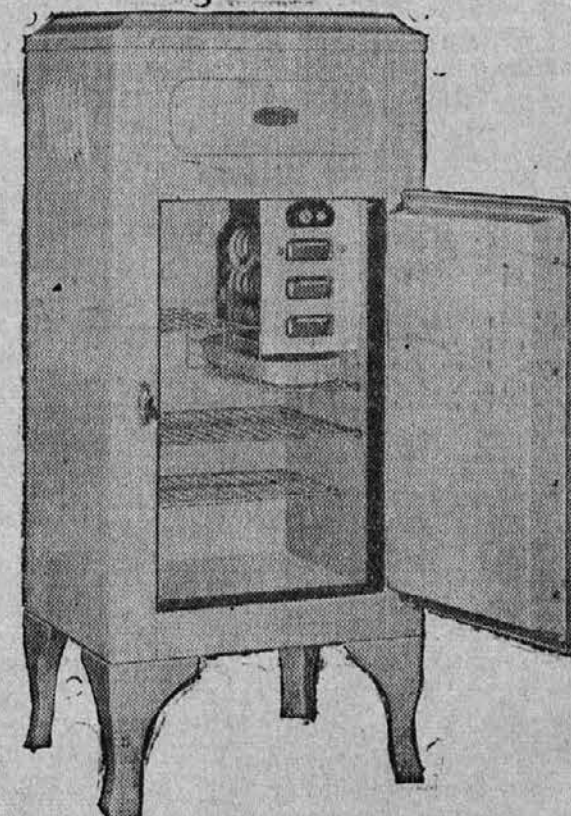
CLEVELAND and PORT STANLEY, CANADA, DIVISION
July 1st to Sept. 5th incl. on Friday, Saturday and Sunday only
\$3.00 one way; \$5.00 Rd. Trip. Any car only \$3.75.

THE CLEVELAND and BUFFALO TRANSIT COMPANY

Ask your Local Tourist or Ticket Agent for new C & B Line Folder, including Free Auto Map and details on our All Expense Trips. **REDUCED FARES AUTO RATES** East 9th Street Pier Cleveland, Ohio

Najbolj zanimiva električna ledenica na svetu za to ceno!

Zopet je tvrdka A. Grdina in Sinovi v stanu sporočati svojim številnim prijateljem veselo vest, da so dobili izključno zastopstvo za Buckeye električne ledenice. To je jako priljubljen in poceni predmet in izgleda kot najrazkošnejši model. In najboljša stvar pri tem je pa cena — samo \$99.50. Samo nekoliko več za inštalacijo in na odplačila.

Znotraj vse porcelan; lahko za čistiti, se ne pomaze s snovjo od jedil.

Osem brzin za mrznenje, da voda v predalčkih in dezerti hitro zmrznejo.

63 kosov ledu se lahko napravi naenkrat v predalčkih.

5.47 kubičnih čevljev, z 8 1/2 štirjaskih čevljev prostora za police.

Zanesljiva, tiha, brez sitnosti, da dovlj mčči, da hitro zmrzne. Zaprta na vrhu.

Velike police, ki se lahko premaknejo, da se lahko napravi predale, kakoršne se hoče.

Kabinct je ves in-suliran in je zunaj fino lakiran.

\$99.50 \$99.50 \$99.50 \$99.50

Mi vabimo vse one, ki so na trgu za ledenico, da si to ogledajo pri nas in da nam daste VAŠE mnenje. Mi obratujemo našo trgovino, da postrežemo VAM, zato vas vljudno vabimo k nam.

A. GRDINA & SONS

edina slovenska trgovina s pohištvom v Clevelandu

6019 ST. CLAIR AVE.

15301 WATERLOO RD.

V zvezi s pogrebno kapelo